

הניצחון

בעלי בתי הקולנוע מתאוננים שהקהל מעדיף לשבת ליד הטלוויזיה שלו, במקום לבוא ולראות את הסרטים שהם מהאמצעים להציג לו.

הם עובדים קשה, שמים סרטים על הברז, פותחים את הדלתות בפני הקהל, סופרים את הכסף הנכנס לקופה, וכל העבודה היא קשה הזאת לחינם.

או יש בשבילם כמה הצעות-פלא, הצעות קלות ופשוטות, צריך רק למלא אותן — והקהל יבוא.

ראשית: להציג בקולנוע סרטים. מה יכול להיות יותר פשוט מזה? פשוט סרטים. לא

לבנה פינקלשטיין ב"מרגו" הכפתור היה סגור

נעלי פיל, לא רשמיקול סוני, לא מעילי-גשם טיניה, את זה אפשר להציג לאנשים שי יוצאים לקנות. לאנשים שבאים לראות סרטים צריך פשוט להציג סרטים.

אחר כך, כשמישהו מפריע, צריך לקחת אותו ולהוציא אותו מהאולם, כדי לאפשר לאנשים שבאו לראות סרט, ליהנות ממנו.

זה הכל. אולי רצוי גם שהסדרן יהיה בכביכה כשבן-אדם מחפש את הכסא שלו, כי סוף-סוף הרי בדרך כלל הוא רוצה לראות את הסרט בישיבה.

ואם אפשר גם לסדר שהסרט יהיה מין סרט כזה שאפשר לראות אותו, עם ה"ענינים", ולא משהו שנועד רק לגרות אברים אחרים בגוף, אם אפשר לסדר את זה או בטוח שהקהל יבוא.

זה מתכון בטוח, שינצח את הטלוויזיה ניצחון מוחלט. כדאי לנסות.

כוכבים

המפקד

בטירונות לימדו אל לבנה פינקלשטיין כל מה שמלמדים בחורה לעשות בטירונות — לזחול, לירות ברובה, לסדר את המיטה, לעשות גינות מאבנים בפתח הצרפי, ובעיקר להצדיע למפקדים.

כשהיא סיימה את הטירונות, שלחו אותה לנח"ל והביאו אותה לפני המפקד הממונה. היא היתה לבושה בחציצית-חקי ובכובעי (חמשך בעמוד 21)

סרט זה יגיע בקרוב

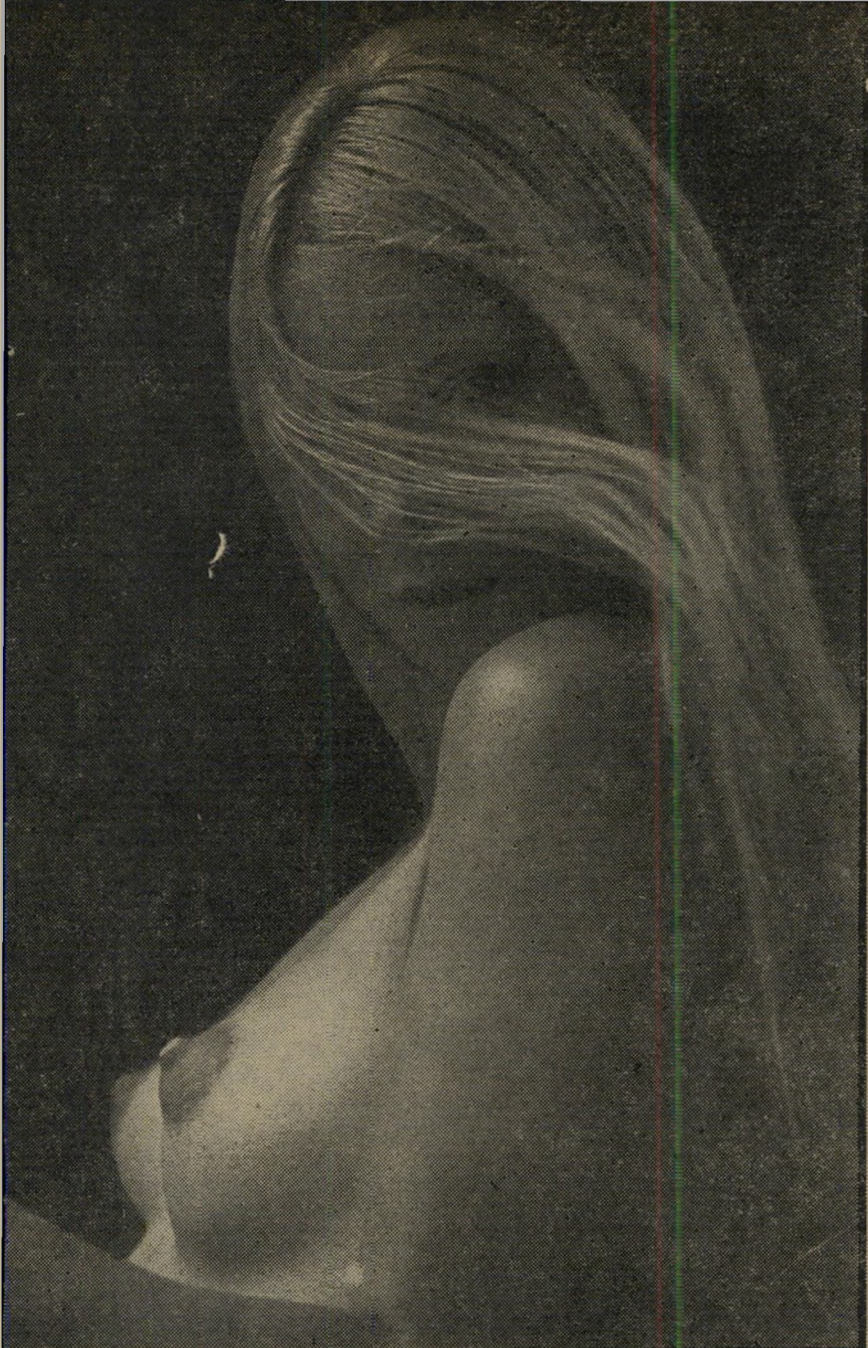
והוא יזכיר לך משהו

לא רק העולם הזה משתמש בעירום ובמין לצורכי סאטירה. פיתאום ער שים את זה בכל העולם. ויש לזה סיבה פשוטה. בהתחלה גילו את העירום ואת המין בתור חגליה להמונים, ואז הגילוי עצמו, והמראה עצמו שהתגלה בעיקבותיו, די היה בו כדי לגרום התרגשות כל-כך גדול, לה, שלא היה צורך להוסיף לה שום דבר. הראו את העירום, והראו את המין, ואחר-כך הראו את המין בתוך בגד, ואחר-כך הראו את המין עם שאינו מיני, ואחר-כך הראו את הכל, הפך המין-כמין והעירום כעירום לדבר נדוש ומשעמם.

עכשיו התברר שהעירום והמין יכולים לשמש כל מיני צרכים אחרים, חוץ מאשר את עצמם, ובעצם, אם חושבים על כך, אז הדבר התגלה כבר בימי של אנדרסן, כשהוא הלך כמה וכמה צדדים לפי ניו דורו, והפשיט את המלך שלו עירום. הסרט הנקרא: האם יוכל אייפנס הירו-נימוס מרקיוס לשכוח את מרסי המפי ומצוא את האושר האמיתי? הוא הסרט הראשון שכולו מין, ושבו כל המין הזה משמש כסאטירה על המין. הוא דופק על ידי חברת יוניברסל, ויגיע בקרוב ארצה על-ידי הסוכן הישראלי דויד מלאך. לעת עתה הסאטירה הזאת מוגבלת רק לנושא אחד בלבד, אבל בעיקבות הצלחה, בטיח שהגושאים ילכו ויתרחבו, והעירום בקולנוע עוד יצחק על הדת ועל הכליטיקה, ועל אלוהים, ממש כמו אן טוכמאיר.

עושה מה שעושים

הירונימוס מהסרט הנקרא בשם "הגיל יש מטרה אחת: לעשות חיים כל זמן שהשמש זורחת, וגם כשהיא שוקעת. לכן, במיסגרת המטרה הקדושה הזאת, כשיום אחד הוא מגלה את דמות הנימפה הנימפומנית של מרסי האמפי, כשהיא רכובת על קארוסלה סוריאליסטית בלב הים, יער, הוא מתאהב בה ומציע לה לאהוב אותו. כתמורה על כך, היא מסכימה, והם אוהבים. קרי: הם עושים מה שעושים. אבל באותו הזמן בו הם עושים את מה שהם עושים, יוצא האני השני מתוך ה"סכיופריגיה של הירונימוס, ומציץ בעניין רב על מעשיו, וברגע קריטי מסויים אפילו לוקח את מקומו, ומשאיר את האני

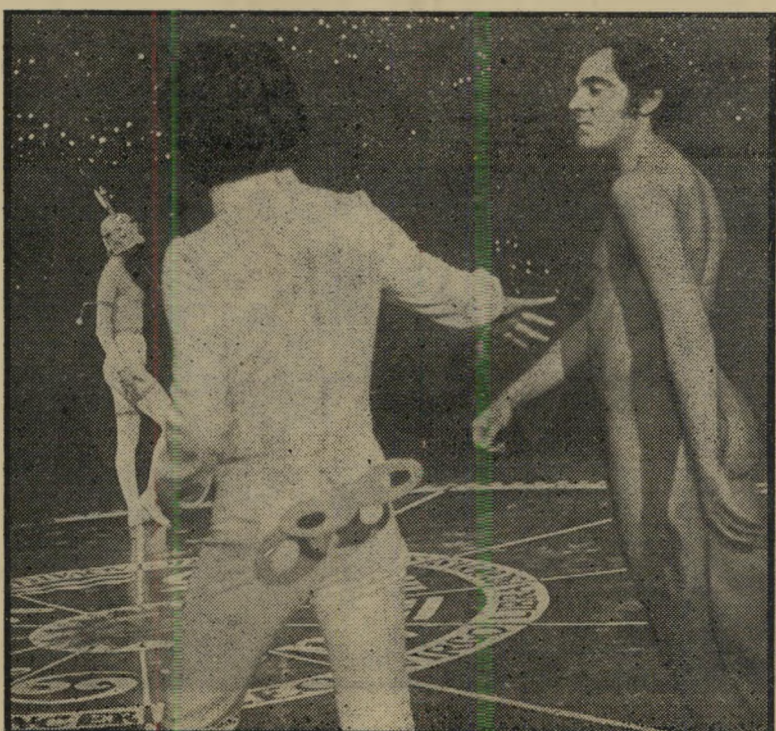

הנימפה

הנקראת קוני קרסקי, לא נלקחה מהיער אלא ממועדוני הפלייבוי, והיא ממלאה סצנות המין ברט. התפקיד מוצא חן בעיניה — היא טוענת — הוא מזכיר לה

מין סאטירה שנדאה

הראשון של הירונימוס בתור צופה מן הצד על כעצם הירונימוס היה תינוק צנוע ותמים בשעה ש או באו אל עריסתו שני יצורים, האחד: דמות המלך זקן סנילי, והשני: אדם מלוכלך בשם אדי-עושה-הד הזה ניצח את נשמתו. כשרק החלו רגליו של הירונימוס על אדמת המציאות, לקח אותו אדי-עושה-חיים א גדולה וריחנית, וכשמתוך התנור יצאה אליו נערה בצקית, הוא הסביר לו את סיסמת החיים שלו: "ה להוסיף עוד ועוד שמרים. אחרת זה לא ייצא". הוא הסביר לו איך אוהבים אותו, ואיך עוברים עושים להן ילדים, ואיך מציעים להן נשואין, ואיך את הכל.

והירונימוס יוצא בשימחה רבה לדרך. קודם כל את הנערה הראשונה שהוא מיצא אל כנסייה ומכניס לתוך סודות הדת הנוצרית. קרי: הוא עושה לה מה אחר כך הוא מוצא בחורה אחרת, המוכירה במימיו מים של אברים מסויימים את ורוניק ונדל, ומבצע מה שפיטר אוטול ביצע בתור המלך הנרי בבקט. עושה לה מה שעושה. כשנגמרים לו פחות או יותר המקורות הנשיים, אדי-עושה-חיים בחורה חדשה לגמרי, וטרייה לגמרי לו שאמנם אין לה שכל, אבל חוץ מזה כל מה שיש אינטליגנציה, והירונימוס מתרכז בעיקר בכל מה שיש יוצאים למסע עליו בלונה פארק. קרי: הם עושים מה בסוף, כשהמדריך אדי-עושה-חיים רואה איך הוא כל מה שהוא עושה, הוא מודה שהתלמיד עולה על ר אחד לא יוכל להגיע אליו. הוא כבר הגיע אל כולו. אלא שההפייאנד לא מאחר לבוא. במאי הסרט, אנ שהוא גם השחקן הראשי, מציג בפני הגיבור, כל עצמו את כל הסצנות בהן הופיע זה עתה, והירונימוס בתשובה.

המפחיות התקועים באחוריהם של גיבורי הסרט דוחפים אותם לכיבושי מין, לא על פני כדור הארץ, אלא גם בחלל החיצון.

עירום בחלל

"זה אני!" הוא שואל בפחד ובתמיהה רבה, "הרי מדבקת! הרי אני מחלת מין מהלכת על שתיים!"